

Fotos per alimentar la nostàlgia futura

Una de les il·lustracions de Dani Torrent Foto: CAL L RAF.

Dani Torrent ens ofereix un nou àlbum preciosista, delicat, mesuradament emotiu, que evoca temps passats per plaer, no perquè ho demani la trama. Comença l'últim dia d'estiu, un instant que ens fa pensar en tota la diversió viscuda i que el nen protagonista vol immortalitzar fotografiant diverses escenes familiars (dues germanes, pare i mare, àvia, oncle i un gos) a la platja, a la casa d'estiu amb les portes i les finestres obertes i les cortines volant. Seran fotografies per alimentar la nostàlgia futura, quan plogui.

Nascut a Barcelona el 1974, Dani Torrent s'ha format artísticament estudiant disseny, història de l'art i fent cursos de direcció

cinematogràfica. Ha publicat a l'Estat espanyol, Itàlia, França, Bèlgica, Estònia i els Estats Units, treballs a la premsa, de publicitat i llibres infantils. Sovint ell mateix escriu el text, com en aquest cas i també en títols com ara Piu-piu (també a Cal·lígraf), Mi abuelo Carmelo i El misterio de la madre abogada.

“Hi ha gent a qui no agrada quan les vacances s'acaben, però jo sempre dic que l'últim dia d'estiu és el meu preferit. De vegades no em creuen, però clar, jo tinc les meves raons. Aquest dia ens reunim sempre a casa. Les meves germanes em fan una corona de paper i l'àvia prepara el meu pastís predilecte. Em canten «moltes felicitats», i d'una bufada apago totes les espelmes. Cada any una espelma més. Per si fos poc, aquest any l'oncle Ramon m'ha portat un regal molt especial.”

Així comença l'àlbum. El regal que fa l'oncle Ramon al protagonista és una càmera fotogràfica, digital, encara que la resta de l'elements ens remetin a unes quantes dècades enrere. Elements com ara vestits de bany, marcs de quadres, bigotis i clenxinats, plats, coberts i la cadira de rodes en què el nen es desplaça, que mai se cita, ni els motius pels quals hi va. Forma part de la subtilitat narrativa de l'obra.

Torrent treballa amb paper esgrogueït, amb textures afegides, on dibuixa amb llapis –dóna color amb aquarel·la i guaix– unes figures arrodonides, càlides, sovint mostrades amb perspectives juganeres. Té una molt bona tècnica i molta personalitat per oferir uns personatges i ambients que poden passar d'agradables a inquietants amb un sol clic, com els molts que dispara el protagonista d'aquest gran treball.

Publicat a:

-Cultura 22-11-2015 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/915450-fotos-per-alimentar-la-nostalgia-futura.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui